

ÎNCHEIERE

6 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Bogos,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de
Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui
Victor Bogos cu privire la recuperarea cheltuielilor pentru instruire,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Victor Bogos și s-a menținut hotărârea din 29
ianuarie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 14 iunie 2017 Inspectoratul General al Poliției al MAI a înaintat cerere de
chemare în judecată împotriva lui Victor Bogos, concretizată prin cererea din 10
ianuarie 2018 (f.d. 47), prin care a solicitat încasarea de la Victor Bogos în
beneficiul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 26 399 de lei, cu titlu de
cheltuieli pentru dezvoltarea profesională.

În motivarea acțiunii s-a indicat că prin ordinul IGP nr. 354ef. din 30 august
2013, Victor Bogos a fost numit în funcția de polițist-interimar al Serviciului
Patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de politie Hîncești al
Inspectoratului General al Poliției al MAI.

În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare
exercitării atribuțiilor de serviciu, la 29 august 2013, în temeiul Dispoziției IGP
nr.34/3-3467 din 29 august 2013, pârâtul a fost delegat la cursurile de formare
profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, pentru
perioada 2 septembrie 2013 - 28 februarie 2014.

La 13 februarie 2017, prin ordinul IGP nr. 55ef. din 12 februarie 2017, în
conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu
privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, la cererea pârâtului, a fost
încetat serviciul și contractul individual de muncă cu acesta.

S-a menționat că în conformitate cu pct. 1 din Anexa nr. 6 „Modul de
întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în

serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare - angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau în străinătate, iar potrivit pct. 3 din aceeași Anexă, angajamentul se întocmește în cazul în care durata formei sau durata cumulativă a formelor de dezvoltare profesională, la care este delegat funcționarul, depășește 90 de zile într-un an calendaristic.

Conform pct. 6 subpct. 1 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 2 la 3 ani - în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusiv studiile de masterat, au o durată de la 90 până la 120 de zile.

În coroborare cu normele prenotate, la 15 aprilie 2014, pârâtul a semnat angajament al funcționarului public, inclusiv cu statut special, privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, conform căruia s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI cu o durată de peste 90 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de la 4-5 ani.

În același context, conform angajamentului, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea cursurilor menționate întreaga perioadă specificată în angajament, conform pct. 8 subpct. 2 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009.

Reieșind din faptul că, după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, pârâtul nu a activat în Ministerul Afacerilor Interne întreaga perioadă specificată, pentru a încerca soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, la 5 aprilie 2017, acesta a fost somat referitor la restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate de către reclamant pentru dezvoltarea profesională în sumă de 26 399 de lei, sumă achitată pârâtului cu titlul de salariu din contul Inspectoratului General al Poliției, însă Victor Bogos nu și-a onorat obligația, precum și nu a prezentat motivele refuzului de a restitui suma dată.

Somația IGP nr. 34/2-868 din 5 aprilie 2017 a fost recepționată de pârât la 25 aprilie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție cu seria DS2012086996AR.

Cu referire la cele relatate, s-a indicat că în conformitate cu pct. 10 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire se restituie autorității publice de către funcționarul public, în termen de 30 de zile calendaristice de la data survenirii

condițiilor specificate la pct. 8, pârâtul urmează a fi obligat să restituie suma de 26 399 lei.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Victor Bogos în beneficiul Inspectoratului General al Poliției al MAI suma de 26 399 de lei cu titlu de cheltuieli pentru instruire profesională.

S-a încasat de la Victor Bogos în beneficiul statului suma de 791,97 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea soluției prima instanță a reținut că acțiunea este întemeiată și se încadrează în prevederile din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Or, pârâtul Victor Bogos, semnând angajamentul privind activitatea sa în cadrul MAI, și-a asumat răspunderea ca după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv la Academia „Ștefan cel Mare” a MAI cu durata de 178 zile, să activeze în cadrul MAI de la 4 la 5 ani, iar în cazul în care nu va activa în cadrul MAI după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, să restituie cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire în condițiile Legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 5 februarie 2018 Victor Bogos a declarat de apel.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Victor Bogos și s-a menținut hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul central.

La 11 decembrie 2018, Victor Bogos a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțial, fiind dispusă încasarea sumei în cuantum de 6 874 de lei cu titlu de cheltuieli pentru instruire profesională.

În motivarea recursului Victor Bogos a invocat că instanța de fond nu s-a expus, iar instanța de apel a interpretat eronat, prevederile pct. 8 subpct. 2 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Recurentul a menționat că prin interpretarea reținută de instanța de apel a prevederilor legale disputate, instanța autorizează îmbogățirea fără justă cauză a intimatului, or, odată ce recurentul a activat conform repartizării și specialității o anumită perioadă, se constată cu certitudine că acesta și-a executat parțial obligația presupus asumată, iar în consecință creanța pretinsă urmează a fi redusă proporțional perioadei nelucrate.

A indicat că după absolvire a activat în serviciu public începând cu 28 februarie 2014 până la 15 februarie 2017, adică 2 ani, 11 luni și 15 zile, iar perioada nelucrată constituie 1 an și 15 zile.

Prin urmare consideră că în contextul în care pentru perioada de 4 ani se pretinde suma de 26 399 de lei, ca fiind sumă integrală, atunci pentru perioada de 1 an și 15 zile, prejudiciul va constitui 6 874 de lei.

La 5 februarie 2019 Victor Bogos a depus cerere de recurs suplimentară, prin care a indicat că, asupra prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public a fost înaintată sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, iar la 6 august 2018, a fost emisă Decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale.

A reținut că deși Curtea a găsit inadmisibilă sesizarea, având în vedere că prevederile supuse verificării nu urmează a fi aplicate totuși, la pct. 24 din decizie, a menționat că „funcționarul public nu este obligat să rămână la același loc de muncă. Dacă nu-și respectă angajamentul luat prin actul adițional, poate fi obligat să-i restituie angajatorului cheltuielile suportate de acesta, proporțional cu perioada nelucrată.

Astfel, recurentul consideră că se confirmă argumentul expus în recurs precum că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile pct. 8 supct. 2 din Anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, în sensul că funcționarul public va restitui integral și nu proporțional, autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională.

Prin referința din 5 februarie 2019, intimatul Inspectoratul General al Poliției al MAI a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată participanților la proces la 11 octombrie 2018, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

Totodată, în cererea de recurs reprezentantul recurenteii a indicat că decizia a fost recepționată la 18 octombrie 2018.

Din aceste considerente, recursul din 11 decembrie 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate

în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Victor Bogos, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Victor Bogos.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari